

LBRIS

We know
books

Geronimo Stilton

**BANDA
MOTANULUI**

editura rao

CUPRINS

BANDA MOTANULUI

SOCOTELILE LUNARE, STILTON!	7
ZÂMBIȚI, DOMNULE STILTON!	10
FUGA... LA BANCĂ!	12
BANDA MOTANULUI	15
IMAGINI „PE BUCĂȚI“	18
O SURPRIZĂ PLĂCUTĂ!	20
PE CINSTEA MEA, CE MOTAN!	24
UN MOTAN ANTI ANTIFURT	29
O ALTĂ ȘTIRE DE SENZAȚIE	32
AJUTOR, UN TIGRU!	35
POLIȚIA NU E DE AJUNS...	40
REUNIUNE STRATEGICĂ	42
PLANUL LUI BENJAMIN	46
AM RĂU DE MAȘINĂ	50
MOTAN... CONTRA TIGRU	53
O HOLOGRAMĂ PENTRU O GRĂMADĂ DE PRIETENI	57

CUPRINS

ȘOARECELE ESCROC

O ADEVĂRATĂ PORCĂRIE!	61
O VILĂ EXTRAȘORICEASCĂ!	66
MARELE MAESTRU RASCAȘ-JULIT	72
UN INTERVIU ÎN EXCLUSIVITATE	78
CADOUL MAESTRULUI	81
DAR CARE MAESTRU?	83
ANAGRAMA	85
MESAJUL CIFRAT	88
LICITAȚIA ÎN SCOPURI CARITABILE	90
LITERELE NEGRE	93
AJUTOR	99
HARTA	102
ULTIMA ENIGMĂ	104
SALVADOR ȘORICESCO	108
ROZĂTORUL ANULUI	110
ADEVĂRATA POVESTE A LUI SALVADOR ȘORICESCO	115

LBRIS

We know
books

SOCOTELILE LUNARE, STILTON!

Toamna e minunată, îmi umple inima de

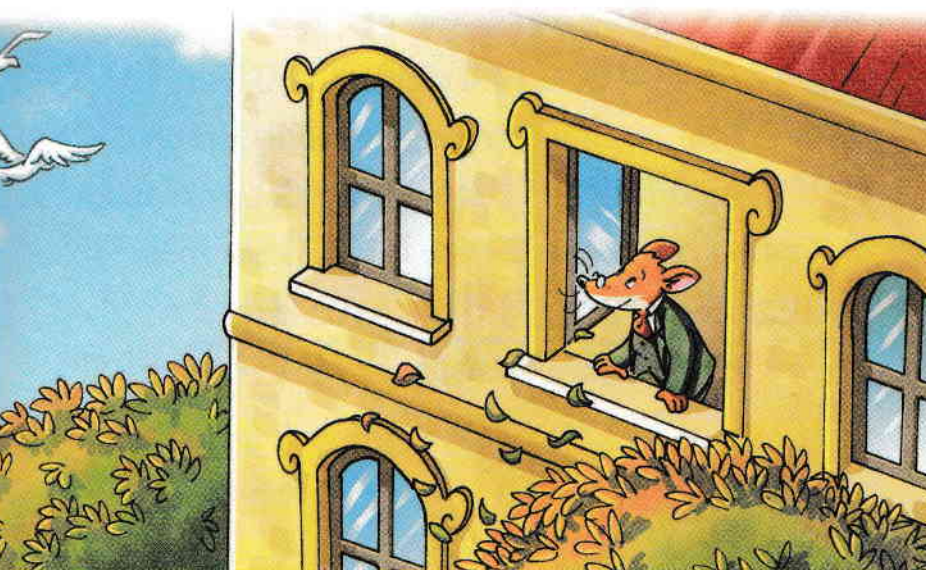
poezie!

De la fereastra biroului meu admiram

FRUNZELE copacilor: galbene, portocalii, roșii.

Ascultam **CÂNTECUL** păsărelor și

adulmecam aerul **înmiresmat** de octombrie.

În schimb, la **REDACTIA** ziarului meu se muncea de zor! Cum care ziar?

Vai, scuzați-mă, nu m-am prezentat încă: mă numesc Stilton, *Geronimo Stilton*, și conduc *Vocea rozătoarelor*, cel mai renumit cotidian din Insula Șoarecilor.

Am fost trezit brusc din visare de către **Aritmetică Șoricescu**, contabilul-șef, adică responsabilul cu plățile.

– Domnule Stilton! **E TIMPUL SOCOTELILOR LUNARE!**

– O, nu! Nu socoteli lunare!

– Îmi pare rău, dar acesta este un obicei **VECHI** al bunicului dumneavoastră Traian și s-a păstrat încă de la înființarea *Vocii rozătoarelor*. N-am **ȘARIT** nici o lună.

– Totuși, acum eu sunt director și...

– ...Și acum uitați aici: **3 500** de euro telefoanele. Vi se pare normal? Și cheltuielile cu hârtia: **23 456** de euro! Și ce ziceți de noul xerox? Alți **5 400** de euro, apoi...

Nu aveam cum să-l opresc. Așa că mi-am petrecut dimineța cufundat în cifre și socoteli!

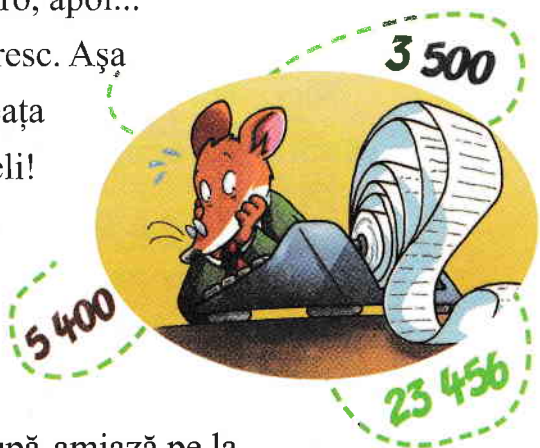
Eu, care îmi simțeam inima plină de *poezie!*

În cele din urmă mi-a trasat o altă sarcină:

– Nu uitați să treceți după-amiază pe la **BANCA ȘORICEASCĂ DIN ȘORICEZIA**, trebuie să semnați niște documente!

La sfârșitul dimineții mi-am propus să dau o fugă până acasă.

Eram sigur că măcar acolo aveam să-mi găsesc liniștea. **CÂT MĂ ÎNȘELAM!**

LBRIS

ZÂMBIȚI, DOMNUL STILTON!

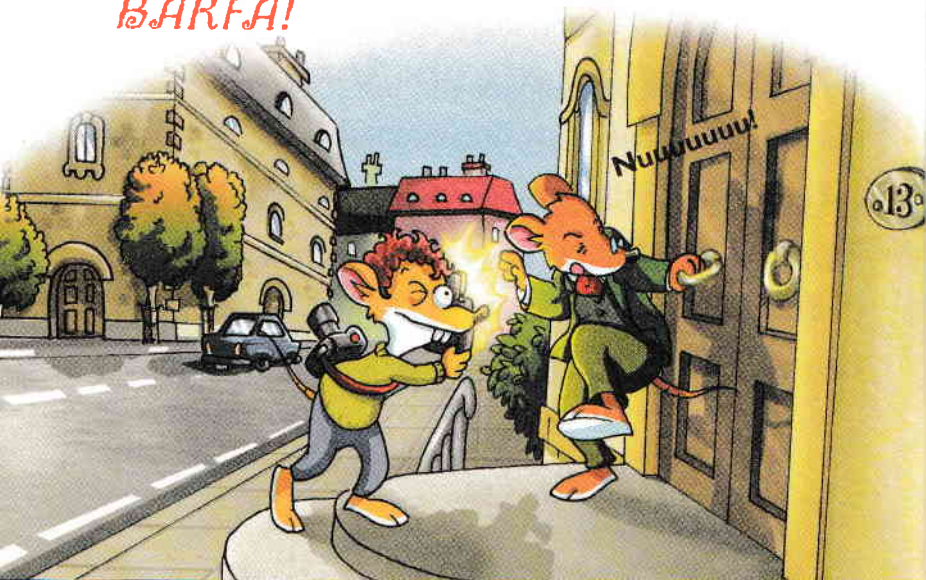
Nici n-am ieșit bine din sediul *Vocii rozătoarelor*,
că am și fost orbit de un **BLIȚ**, iar cineva a strigat:

- FRUMOASĂ POZĂ, DOMNUL STILTON!

L-am recunoscut imediat.

- Dar dumneavoastră sunteți Red Paporatz,
fotograful bine-cunoscutului ziar de scandal

BÂRFA!

– Exact, domnule Stilton! Zâmbiți, vă rog!

Și m-a orbit a doua oară...

– Nu înțeleg de ce mă fotograf..., am bâiguit eu, dar am fost întrerupt de o altă serie de blițuri:

TAC TAC TAC TAC

– Vă fotografiez, mi-a răspuns Red Paparatz, pentru că vreau să lucrez pentru dumneavoastră! Chiar acum am să vă demonstrez ce **BUN** sunt, domnule Stilton. Zâmbiți, vă rog!

Am încercat să protestez:

– Vă rog, încetați! Mă **ORBIȚII!**

– Numai dacă mă angajați la ziarul dumneavoastră!

Între timp ajunsesem în fața **casei** mele.

– Lăsați-mă să mă gândesc, am spus eu ca să câștig timp. Vă voi da un răspuns cât de curând.

Am deschis ușa și am intrat în grabă.

ÎN SFÂRȘIT ERAM ÎN SIGURANȚĂ!

LBRIS

FUGA... LA BANCĂ!

M-am gândit să mă refac după acea dimineață un pic cam agitată cu un *prânzișor* ca la carte: tăieței cu mascarpone, cașcaval pané, iar la desert, pere cu ricotta și

C I O C C O L A T Ă !

Mi-am permis chiar să trag un pui de somn până când m-a trezit **ȚĂRĂITUL** telefonului!

Era Aritmetică Șoricescu.

– Domnule Stilton! Sunteți încă acasă?

BANCA se închide în **15** minute! Grăbiți-vă!

Sfântă mozzarella, uitasem!

Am ieșit din casă cât am putut de

REPEDE, dar în stradă mă aștepta o surpriză neplăcută:

Red Paparatz cu blițul!

– Deci, domnule Stilton, mă angajați? m-a întrebat el luându-se după mine.

AM BĂIGUIT o explicație:

– Acum sunt foarte grăbit! Trebuie să ajung la bancă...

– Bine! Să vă

FOTOGRAFIEZ

la bancă? Cereți-mi numai și v-am și făcut poza!

Tocmai treceam prin fața Casei de Economii a Șoarecilor, când pe **TROTUAR** a oprit o furgonetă neagră și din ea au ieșit patru rozătoare în pardesie închise la culoare care au intrat în bancă fără să ne învrednicească măcar c-o **PRIVIRE**.

Red Papatatz a început să fotografieze:

TAC TAC TAC TAC

